

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/98/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618201028
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7618201028.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Anny Slovinskej v spore žalobcu K. E., J.. XX.XX.XXXX, bytom K. Č.. XXX, zastúpeného Občianskym združením OSPO Martin, so sídlom v Martine, J. Š. Šikuru 4850/1, IČO: 52 354 237, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o ochranu práv spotrebiteľa, a odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 31.7.2020 č. k. 14Csp/13/2018-89

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie proti výroku, ktorým súd pripustil zmenu žaloby.

P o t v r d z u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom uvedeným v záhlaví pripustil zmenu žaloby (I.), žalovanému uložil povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.355,67 € (II.) a zaviazal žalovaného k náhrade trov konania žalobcu v plnom rozsahu (III.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia pôvodne vo výške 1.273,68 €, ktorý návrh na plnenie rozšíril na sumu 1.355,67 €. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 26.1.2015 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500099722, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 1.500 € a žalobca sa zaviazal úver splatiť v pravidelných mesačných splátkach. Žalobcovi uviedol, že v skutočnosti mu bol poskytnutý úver len vo výške 1.350 €, tvrdil, že pred podpisom zmluvy nevedel, že táto neobsahuje všetky zákonné náležitosti v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Namietal najmä absenciu výšky, počtu a termínov splátok, úrokov a iných poplatkov, termínu konečnej splatnosti, celkovej čiastky na zaplatenie a správnej výšky RPMN. V dôsledku absencie obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalobca v súlade s § 11 ods. 1 ZoSÚ označil úver za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej poukázal na doplnkovú službu spočívajúcu v možnosti odkladu splátok na 3 mesiace, ktorá bola obsahom zmluvných ustanovení, ktorú službu nevyužil, avšak poplatok za ňu žalovanému musel zaplatiť. Poplatok za uvedenú službu nebol zahrnutý vo výpočte RPMN, preto je RPMN uvedená v nesprávnej výške, čo považoval za klamanie spotrebiteľa a obchádzanie zákona. Žalovaný nesúhlasil s tvrdeniami žalobcu a žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Tvrdil, že žalobcovi bola suma úveru krátená o poplatok za poskytnutie úveru, pričom sa zmluvné strany dohodli na jeho započítaní. Ďalej mal za to, že uvedením dňa splatnosti poslednej splátky úveru v Oznámení o schválení úveru bola splnená

požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcu, podľa ktorého zmluva musí obsahovať členenie splátky na istinu, úroky a poplatky, nakoľko takéto členenie sa má uvádzať iba pri úveroch, ktorých splátky sa priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami, pričom v tomto prípade o taký úver nejde. V súvislosti s Dohodou o poskytnutí služieb uviedol, že služba nespočívala len v možnosti odkladu splátok, ale predstavovala komplexný balík služieb, ktoré boli dlžníkovi poskytované automaticky a niektoré z iniciatívy dlžníka. Dohoda o poskytnutí služieb bola doplnkovou službou a nebola podmienkou pre poskytnutie úveru, preto nemohla byť zahrnutá do výpočtu RPMN. Žalobca nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vyčíslil ako rozdiel medzi sumou peňažných prostriedkov, poukázaných žalovaným (1.350 €) a sumou, ktorú žalovanému zo zmluvy vrátil (2.705,67 €).

3. Súd vychádzal zo zistenia, že žalobca so žalovaným uzatvorili úverovú zmluvu č. 8500099722, na základe ktorej mal žalovaný žalobcovi poskytnúť úver vo výške 1.500 €, ktorý sa žalobca zaviazal splátiť v 42. mesačných splátkach v sume 81,99 €, celková čiastka úveru predstavovala 2.142,06 €. Nebolo sporné, že žalovaný poukázal na účet žalobcu len 1.350 €, a žalobca plnil na dlh 2.705,67 €. V súlade s § 140, § 142, § 143 Civilného sporového poriadku (CSP), preto súd rozhodol o pripustení zmeny návrhu žalobcu na zaplatenie sumy 1.355,67 € na pojednávaní, na ktorom vyhlásil rozhodnutie vo veci samej. Po právnom posúdení veci podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, písm. b/, § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ, § 3 ods. 1, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 37 ods. 1, § 39, § 451 ods. 1, ods. 2, § 456 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) dospel k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ZoSÚ, a žalobcovi vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Za dôvody, pre ktoré je zmluva bez úrokov a bez poplatkov považoval absenciu obligatórnych zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keď zmluva neobsahovala termín splatnosti splátok a konečnej splatnosti úveru, ktorý údaj nebolo možné zistiť ani z informácii uvedených v zmluve a zmluvných podmienkach, ďalej poukázal na absenciu členenia splátky na istinu, úroky a iné poplatky, ktoré náležitosti mala obsahovať samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere, avšak žalobcovi boli tieto údaje oznámené až dodatočne v Oznámení veriteľa o schválení úveru. Súčasne uviedol, že v zmluve uvedený úrok vo výške 36,30 %, je v rozpore s dobrými mravmi, pretože vysoko prevyšoval priemerné úrokové sadzby platné v čase uzavretia zmluvy ktoré boli vo výške 12,39 % ročne. Vychádzajúc zo záveru, že žalovanému nepatrí zo zmluvy nárok na úroky a poplatky, prijatím plnenia nad sumu istiny úveru vo výške 1.350 € vzniklo na jeho strane bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný vydať. Vychádzajúc z nespornej skutočnosti, že žalobca uhradil žalovanému sumu 2.705,67 €, povinnosť na vydanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného zodpovedal žalobcom uplatnenej pohľadávke 1.355,67 € (2.705,67 € - 1.350 €), na plnenie ktorej žalovaného zaviazal. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

4. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný uplatňujúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP. Tvrdil nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý podľa jeho názoru konal a rozhodol o zmenenej žalobe skôr, než samotné rozhodnutie súdu o pripustení zmeny žaloby nadobudlo právoplatnosť, pretože výrok o pripustení zmeny žaloby je súčasťou rozsudku. Nesúhlasil tiež so záverom súdu, že úver je bez úrokov a bez poplatkov uvádzajúc, že zmluva o úvere je tvorená nielen ustanoveniami nachádzajúcimi sa v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie úveru, ale aj zmluvnými dojednaniami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a prílohy tvoriace súčasť zmluvy. Jednou z týchto príloh je aj Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, na ktoré súd prvej inštancie neprihliadol. Poukázal tiež na rozsudok Súdneho dvora zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit a.s c/a G., v ktorom Súdny dvor uviedol, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Mal za to, že uvedením termínu konečnej splatnosti v oznámení veriteľa o schválení úveru splnil požiadavku vyplývajúcu zo zákona. Náležitosť „konečná splatnosť úveru“ újinné právo nepozná, čo napokon viedlo k zmene zákona č. 129/2010 Z. z. novelou č. 279/2017 Z. z. a táto náležitosť bola z dôvodu dodržiavania újinného práva vylúčená. Uvedené potom jednoznačne znamená, že s termínom konečnej splatnosti nemožno spájať následok bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. V súvislosti s rozpisovaním splátky uviedol, že súdna prax opakovane potvrdila, že žiadne rozpisovanie splátky nikdy nebolo a nemusí byť súčasťou spotrebiteľskej úverovej zmluvy. Opätovne poukázal na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/15, v ktorom Súdny dvor k údajnej povinnosti členenia splátok spotrebiteľského úveru vyslovil, že zmluva nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Taktiež poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu

zo dňa 22.2.2018, ktorý zhodne skonštatoval, že od dodávateľov nemožno žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach na istinu, úrok a poplatky. Ďalej nesúhlasil ani so záverom súdu ohľadom neplatnej ročnej úrokovej sadzby. Poukázal na § 53 ods. 6 OZ, podľa ktorého nesmie odplata za poskytnutie finančných prostriedkov podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu, pričom mal za to, že porovnávanie s úrokovými sadzbami bánk je nesprávne, nakoľko banka má zisk aj z vedenia úverového účtu.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za správny a žiadal, aby odvolací súd rozsudok potvrdil. Opätovne poukázal na nesprávne uvedenú výšku poskytnutého úveru, výšku RPMN a celkovú čiastku na zaplatenie, a tiež na absenciu termínov splatnosti splátok a úveru.

6. Ďalšie vyjadrenia v odvolacom konaní podané neboli.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd podľa § 34 CSP prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas a oprávnenou osobou, posudzujúc včasnosť a prípustnosť odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je potrebné v časti odmietnuť, a odvolanie proti vyhovujúcemu výroku a výroku o trovách konania nie je dôvodné, v ktorom rozsahu bol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdený podľa § 387 ods. 1 CSP.

8. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 13. mája 2021 v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 3 CSP.

9. Žalovaný v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký (medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.). Zároveň nie je možné prehliadnuť, že niektoré čiastkové práva, tvoriace právo na spravodlivý súdny proces, zákon normuje ako samostatné odvolacie dôvody.

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom takejto vady môže byť nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu (a to tak v prípade, keď bola poskytnutá v užšom rozsahu, ako aj v prípade jej realizácie v širšom než zákonom predpokladanom rozsahu), pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu bez splnenia predpokladu uvedeného v článku 16 ods. 2 CSP, alebo vypočutie relevantného svedka bez poučenia o práve odoprieť výpoveď), porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami (§ 193 CSP) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu (§ 194 ods. 2).

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP.

13. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

14. Žalovaný podal odvolanie aj proti výroku, ktorým súd pripustil zmenu žaloby. Pripustenie zmeny žaloby upravuje § 142 CSP a 143 CSP, podľa ktorého súd prvej inštancie pripustí zmenu žaloby na pojednávaní, ktoré nasledovalo bezprostredne po tom ako bola zmena mimo pojednávania navrhnutá. Podanie žalobcu zo dňa 10.10.2018 (č. l. 36), ktorým žalobca rozšíril pôvodne uplatnený nárok na sumu 1.355,67 € bolo žalovanému riadne doručené a mal možnosť sa k nemu vyjadriť, k čomu nezaujal žiadne stanovisko. Rozhodnutie o zmene žaloby má formu uznesenia, pretože sa nejedná o rozhodnutie vo veci samej (§234 ods.1 CSP). Povahu uznesenia rozhodnutie o zmene návrhu nestráca ani v prípade, ak je súčasťou výroku rozsudku vo veci samej. Odvolanie je prípustné len proti uzneseniam taxatívnym spôsobom vymedzených v § 357 CSP. Uznesenie, ktorým súd rozhodne o zmene návrhu, nepatrí v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia medzi rozhodnutia, ktoré je možné napadnúť odvolaním. V súvislosti s výrokom o pripustení zmeny návrhu odvolací súd nezistil existenciu žiadneho odvolacie dôvodu ani v zmysle § 365 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie rozhodol o zmene návrhu v súlade so zákonnou úpravou rešpektujúc princíp hospodárnosti potom, čo žalovanému bola zmena návrhu doručená. Rozsah prejednávaného nároku bol zrejмый v čase vyhlásenia rozhodnutia, nejednalo sa o novú, pre žalovaného neznámu okolnosť, preto postupom súdu nedošlo k zásahu do práv žalovaného na spravodlivý súdny proces. Pretože odvolanie proti uzneseniu, ktorým súd rozhodol o zmene návrhu zákonná úprava nepripúšťa, a nebolo zistené ani naplnenie odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 CSP v spojení s § 365 ods. 2 CSP, odvolanie žalovaného proti výroku uznesenia o pripustení zmeny návrhu bolo odmietnuté v súlade s § 386 písm. c/ CSP.

15. V rozsahu vyhovujúceho výroku a výroku o náhrade trov konania odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a tomu predchádzajúcemu procesného postupu súdu prvej inštancie dospel k záveru, že vykonané dôkazy súd vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z § 191 a nasl. CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne závery o právach a povinnostiach sporových strán. Uplatnený nárok žalobcu správne právne posúdil, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a odvolací súd nezistil ani pochybenia v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán alebo právo na spravodlivý proces, ani žiadnu z procesných väd konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolacie dôvody uplatnené žalobcom neboli naplnené.

16. Odvolacie námietky žalovaného v prevažnej miere už boli predmetom posúdenia súdom prvej inštancie, nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozsudku.

17. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd správne posudzoval podľa znenia zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy (26.1.2015), ktorý bez akýchkoľvek pochybností

vyžadoval v § 9 ods. 2 písm. f/, k/ citovaného zákona, aby zmluva obsahovala dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, ako aj výšku, počet a termín splatnosti splátok.

18. Súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, z ktorých vyvodil aj správny právny záver, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahovala všetky obligatórne náležitosti v čase vzniku zmluvy. Niet totiž pochyb o tom, že v čase kedy žalobca podpisoval žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu dňa 16.1.2015, mu neboli známe všetky údaje týkajúce sa podmienok poskytnutia úveru, a to konkrétne termín splatnosti splátok, termín konečnej splatnosti úveru a ani výška RPMN (v žiadosti bola uvedená len predpokladaná RPMN), ktoré údaje boli doplnené žalovaným až po tom, ako schválil podmienky poskytnutia úveru, a ktoré oznámil žalobcovi písomne až dňa 26.1.2015 v Oznámení o schválení úveru. Z listiny podpisovanej žalobcom a žalovaným „žiadosť o poskytnutie úveru/zmluva o úvere“ vyplýval iba počet splátok (42) a výška mesačnej splátky úveru (47,43 €). V tomto smere odvolací súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s., proti H. G. zo dňa 9. novembra 2016, v ktorom ustálil, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 smernice 2008/48, musia byť vyhotovené písomne alebo zachytené na inom trvalom nosiči a musia byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Zároveň je nevyhnutné, aby zmluva o úvere obsahovala jednoznačné a presné odkazy na iné písomnosti alebo iné trvalé nosiče obsahujúce tieto náležitosti, ktoré boli skutočne odovzdané spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy, aby sa mohol skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami. Ohľadom splatnosti úveru odvolací súd poukazuje na body 46. až 50. tohto rozsudku, keď Súdny dvor konštatuje, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok odkazom na konkrétny dátum, avšak súčasne vyžaduje, aby podmienky zmluvy umožňovali spotrebiteľovi s istotou identifikovať dátumy splátok bez akýchkoľvek ťažkostí, a aby sa zaručilo, že spotrebiteľ poznal deň, v ktorom je splatná každá splátka úveru. Súdny dvor vo vzťahu k náležitostiam spotrebiteľských zmlúv prijal záver, že v prípade, ak zmluva neobsahuje všetky náležitosti uvedené v Článku 10 ods. 2 Smernice bude sa považovať za zmluvu bez úrokov a bez poplatkov, ak ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Z uvedeného potom vyplýva, že síce zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí byť vyhotovená ako jediný dokument, avšak spotrebiteľ musí poznať skutočnosti, ktoré zákon považuje za obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pred jej uzavretím a najneskôr v čase vzniku záväzku, aby poznal rozsah svojho záväzku a s ním spojených práv a povinností. Zmena zmluvných podmienok je možná len za obojstranného súhlasu zmluvných strán (§44 OZ). V danom prípade listina preukazujúca vznik zmluvného vzťahu „žiadosť o poskytnutie úveru/zmluva o úvere“ potvrdená podpisom oboch zmluvných strán k 26.1.2015 neobsahovala pre spotrebiteľa významné informácie, ktoré zákon predpisuje ako obligatórne náležitosti zmluvy, ktorý nedostatok nemohli zhojiť dodatočne spotrebiteľovi predkladané listiny, neobsahujúce prejav jeho vôle, potvrdený podpisom, že zmenu resp. doplnenie zmluvy akceptuje.

19. Aj keď súd prvej inštancie v rozpore so súdnou judikatúrou (rozsudok Súdneho dvora vo veci C - 42/15 Home Credit Slovakia, a. s. proti H. G., zo dňa 9.11.2016, Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018 a sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.4.2018) za obligatórnu náležitosť zmluvy považoval aj potrebu striktného vyjadrenia, v akej časti suma splátky predstavuje plnenie na istinu, poplatky a úroky, jeho právne pochybenie nemalo vplyv na vecnú správnosť rozsudku, pretože existujú iné súdom zistené nedostatky, ktoré zakladajú dôvody pre záver, že zmluva je bez úrokov a bez poplatkov. K potrebe „členenia“ splátok Súdny dvor EU vo vyššie zmienenom rozhodnutí konštatoval, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny (bod 59). Rovnaký záver vyslovil vo svojich rozhodnutiach aj Najvyšší súd SR, keď uviedol, že eurokonformným výkladom § 9 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvažuje pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa.“

20. Súd prvej inštancie tiež pochybil, ak ako neprimeraný hodnotil úrok vo výške 36,3% ročne, nakoľko takáto odplata nebola obsahom zmluvného vzťahu. V zmluve bola uvedená poskytnutá výška úveru 1.500 €, počet splátok 42, výška splátky (vrátane úrokov) 47,43 €, výška splátky s platbou za Dohodou

o poskytovaní služieb 81,99 €, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky + poplatok za poskytnutie úveru) 2.142,06 €, RPMN 25,90%, priemerná RPMN 36,30 %, ročná úroková sadzba 18,08 %, poplatok za poskytnutie úveru 150 €. Je tak zjavné, že súd prvej inštancie mylne posudzoval nesprávne náležitosti zmluvy, keď údaj 36,6% sa vzťahuje k hodnote priemernej RPMN. Pre úplnosť však odvolací súd uvádza, že považuje za dôvodne výhrady žalobcu k správnosti výpočtu RPMN zmluvy 25,9%, keď je nesporné, že takto určená hodnota neodrážala fakt, že žalobcovi boli v skutočnosti poukázané finančné prostriedky v hodnote 1.350 € z dôvodu ich krátenia o sumu poplatku 150 €, ktorý si žalovaný nárokoval nielen za služby žalobcom nevyžiadané, ale ktoré služby žalobcovi ani reálne neposkytol.

21. V dôsledku vád, je zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá stranami sporu považovaná podľa § 11 ZoSÚ za zmluvu bez úrokov a bez poplatkov, preto na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie prijatím plnenia prevyšujúceho žalobcovi poukázanú sumu 1.350,- Eur, ktoré je povinný vydať podľa § 451 OZ. Rozsah bezdôvodného obohatenia vo výške 1.355,67 €, na vrátenie ktorého vznikol žalobcovi nárok nebol sporným. Zákonu zodpovedajúce je aj rozhodnutie súdu o náhrade trov konania sporových strán rešpektujúce zásadu procesnej zodpovednosti za výsledok konania upravenú § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorej plne procesne úspešnému žalobcovi patrí nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Z dôvodov vyššie zmienených je rozhodnutie súdu vecne správne, preto odvolací súd rozsudok v súlade s § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

22. náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalobcovi žiadne preukázateľne trovy odvolacieho konania nevznikli.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).